

jebegreb i relation til udbetaling af individuel boligstøtte (Boligministeriet, april 1991) skønnedes det således, at de årlige udgifter varierer fra 0 kr. over et gennemsnit på 1.000 kr. pr. lejlighed til 2.000 kr. pr. lejlighed (1991-priser). Det bemærkes, at dette skøn er behæftet med en meget betydelig usikkerhed.

For den gennemsnitlige modtager af individuel boligstøtte skønnes forslaget at medføre en reduktion af den årlige støtte i størrelsesordenen 300 kr. i 1993. En række støttmodtagere vil ikke opleve nogen reduktion af boligstøtten, idet der ikke i dag indgår løbende driftsudgifter til programforsyning m.v. i huslejen. Det maximale støttetab vil forekomme for boligydelsesmodtagere i lejligheder med fællesantenneudgifter på 2.000 kr. Den årlige reduktion af boligydelsen kan her maksimalt udgøre omkring 900 kr. i 1993.

Ved fuldt gennemslag i 1998 vil der kunne blive tale om et yderligere tab af tilsvarende størrelse, hvis ejendommen stadig har lige store fællesantenneudgifter, og hvis beboerne fortsat vælger at være tilsluttet anlægget.

De samlede offentlige besparelser til individuel boligstøtte skønnes ifølge nedenstående oversigt at blive 140 mio. kr. i 1993. Heraf vedrører 100 mio. kr. boligydelse, mens 40 mio. kr. vedrører boligsikring.

Kommunernes andel af den samlede besparelse skønnes til 48 mio. kr.

Den samlede besparelse til individuel boligstøtte skønnes ligeledes til 140 mio. kr. i hvert af årene 1994 til 1997. Ved fuldt gennemslag fra 1998 skønnes den samlede besparelse til 280 mio. kr. De anførte skøn er behæftet med betydelig usikkerhed.

Samtidig med dette forslag fremsætter socialministeren forslag om, at udgifter til fællesantenneanlæg mv. fra 1. januar 1993 ikke mere skal kunne medregnes i boligtillægget ved udmåling af kontanthjælp efter bistandslovens § 37 i de tilfælde, hvor modtageren har mulighed for at fravælge antenneudgiften. For kontanthjælpsmodtagere, hvor fællesantenneudgiften er indeholdt i huslejen, findes fravalgsmuligheden på nuværende tidspunkt kun i begrænset omfang. Hvis fravalgsmuligheden ikke findes, vil reduktionen i boligstøtte normalt medføre en tilsvarende merudgift til kontanthjælp. Merudgifterne til kontanthjælp som følge af reduktion af boligstøtten skønnes til 13 mio. kr. i 1993. I de følgende år vil denne merudgift gradvist blive vendt til en besparelse i takt med en stigende adgang til at fravælge fællesantenneudgiften. Ved fuldt gennemslag fra 1998 skønnes den samlede besparelse til boligtillægget til kontanthjælpsmodtagere med betydelig usikkerhed til 30 mio. kr.

	Mio. kr.			
	1993	1994	1995	1996
Boligydelse i alt	100	100	100	100
– stat	75	75	75	75
– kommune	25	25	25	25
Boligsikring i alt	40	40	40	40
– stat	17	17	17	17
– kommune	23	23	23	23
Boligstøtte ialt	140	140	140	140
– stat	92	92	92	92
– kommune	48	48	48	48
Kontanthjælp i alt	-13	-8	-2	3
Samlet besparelse	127	132	138	143

De samlede besparelser på Boligministeriets og Socialministeriets område skønnes således til 127 mio. kr. i 1993. Ved fuldt gennemslag i 1998 skønnes den samlede besparelse til 310 mio. kr. De anførte skøn er som nævnt behæftet med betydelig usikkerhed.

I forhold til de gældende regler indebærer forslaget for udlejerne og de private andelsboligforenin-

ger, at der skal udarbejdes et særligt antennebudget. Såvel i forbindelse med indkøringen af nye administrative systemer som i forbindelse med den løbende drift må dette antages at medføre en administrativ merbelastning for udlejerne og de private andelsboligforeninger. Det er derfor foreslået, at udlejerne og de private andelsboligforeninger kompenseres herfor